

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 1T/231/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3811010725
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vojtech Chmelan
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2012:3811010725.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prievidzi v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Vojtecha Chmelana a prísediacich Jany Balážovej a Ing. Ľubice Türkovej na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26. marca 2012 takto

r o z h o d o l :

O b ŷ a l o v a n ý : O. T., nar. XX.XX.XXXX v Bojniciach,
okres Prievidza, trvale bytom P. č. XXX, okres Prievidza,

s a

podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry v Prievidzi, sp. zn. 2 Pv 355/2010 zo dňa 14. novembra 2011 pre zločin vydierania podľa § 189 ods.1,2 písm. b) Trestného zákona číslo 300/2005 Z.z. v znení Zákona číslo 576/2009 Z.z., na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom období niekedy koncom mesiaca február 2010 v čase asi okolo 08.00 hodiny na Autobusovej stanici v N., po tom, ako žiadal od poškodenej O. T. peniaze v sume 200 eur a O. T. mu dala iba 50 eur, jej uviedol, že ak sa nevzdá ich maloletej dcéry R. T., tak ju zabije,

o s l o b o d z u j e ,

podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry v Prievidzi, sp. zn. 2 Pv 355/2010 zo dňa 14. novembra 2011 pre zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods.1,2 písm. d) Trestného zákona číslo 300/2005 Z.z. v znení Zákona číslo 576/2009 Z.z., pre zločin vydierania podľa § 189 ods.1,2 písm. b) Trestného zákona číslo 300/2005 Z.z. v znení Zákona číslo 576/2009 Z.z., na tom skutkovom základe, že

dňa 12. marca 2010 v čase asi o 09.00 hodine v obci P., okres Prievidza, v rodinnom dome číslo XXX, kde prišla poškodená O. T. s úmyslom stretnúť sa s dcérou R. T., ktorá sa ale v tom čase v dome nenachádzala, od poškodenej opäť žiadal peniaze s tým, že pokiaľ mu peniaze nedá, nikam nepôjde a bránil jej v odchode z izby, kde sa nachádzala tak, že držal zatvorené dvere, čo trvalo asi 30 minút, pričom keď poškodená chcela zavolať mobilným telefónom Políciu, tento jej vytrhol z ruky, hodil ho o zem a poškodenú udrel do tváre a kopol nohou do brucha, držal ju za šaty, oprel ju o skriňu, vulgárne jej nadával a vyhrážal sa jej tým spôsobom, že ju zabije, následne sa poškodenej podarilo cez okno privolať pomoc a vodič taxíka, ktorý poškodenú vonku čakal jej pomohol z domu ujsť oknom, pričom uvedeným konaním boli poškodenej spôsobené zranenia - podliatiny na bruchu a škrabance bez práceneschopnosti a liečenia,

o s l o b o d z u j e .

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného O. T., vypočul poškodenú O. T., vypočul svedkov I. Z., C. V., W. Z., S. I., S. J., W. Z., K. D., oboznámil sa s listinnými dôkazmi, so správami o povesti a s odpisom registra trestov.

Obžalovaný O. T. tak, ako v prípravnom konaní, tak i na hlavnom pojednávaní poprel spáchanie trestnej činnosti. Uviedol, že je pravdou, že niekedy v mesiaci február 2010 sa stretol s poškodenou na Autobusovej stanici v N.. Jednoznačne však poprel, že by sa nejakým spôsobom poškodenej vyhrážal, resp. že by poškodenú nútil, aby sa vzdala ich maloletej dcéry, resp. že by od nej žiadal sumu 200 eur na výživu maloletej, pretože sa dohodli na sume 50 eur. Ďalej uviedol, že je pravdou, že raz sa poškodenej pýtal, či by súhlasila, keby si našiel novú partnerku, že by si ju nová partnerka mohla osvojiť, avšak poškodená s týmto nesúhlasila. Uviedol, že poškodená mu priniesla peniaze ohľadne výživného na maloletú dcéru a to vo výške 50 eur, ktoré mu odovzdala v kaviarni pri autobusovej stanici. Uviedol, že takto sa s poškodenou stretával na autobusovej zastávke v N. jeden raz do mesiaca, stretnutie vždy trvalo maximálne 30 minút, vždy mu poškodená vopred zavolala, že mu donesie peniaze na výživné pre maloletú dcéru. Pokiaľ sa týkalo dňa 12. marca 2010 obžalovaný uviedol, že predmetného dňa bol doma do 07.30 hodiny a potom odišiel do roboty, čo mu však majiteľ firmy nepotvrdil, pretože takto si privyrábal, pretože zamestnaný nemohol byť, pretože v tom čase bol na materskej dovolenke. Obžalovaný nepoprel, že sa v predmetný deň s poškodenou stretol, ale poprel, že by sa niečo odohralo, t.j. že by sa jej vyhrážal, že by jej zabraňoval odísť, že by jej zobral mobilný telefón. Pamätá si, že poškodená do obce P. prišla taxíkom.

Poškodená O. T. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že niekedy v mesiaci február 2010 sa vracala domov z Bratislavy, v tom čase jej manžel, t.j. obžalovaný ju čakal na autobusovej stanici a pýtal od nej 200 eur, na čo mu povedala, že má len 50 eur a že žiadne peniaze mu nedá. Uviedla, že peniaze od nej obžalovaný pýtal násilnícky (čo nevedela špecifikovať), vyhrážal sa jej zabitím (nevedela špecifikovať vyhrážky), pričom uviedla, že obžalovaného sa bála. Uviedla, že obžalovaný chcel, aby sa vzdala dcéry. Toto trvalo asi 15 minút, potom odišla zo stanice do trvalého bydliska jej matky. Poškodená uviedla, že nikto nebol na Autobusovej stanici v N., keď sa jej obžalovaný vyhrážal. Ďalej uviedla, že s obžalovaným sa dohodla, že dňa 12. marca 2010 príde pozrieť dcéru. V predmetný deň prišla z Bratislavy na stanicu v N. v čase okolo 08.30 hodiny, tu si vzala taxík a odišla do obce P. k domu obžalovaného s tým, že si so sebou zoberie maloletú dcéru. Po príchode jej obžalovaný otvoril bráničku, zaviedol ju do izby, kde bývali a zamkol za nimi dvere. Keď prišli do izby, tak maloletá dcéra tam nebola, obžalovaný začal od nej pýtať peniaze, pričom nepovedal koľko, peniaze pýtal násilníckym spôsobom, vulgárne jej nadával a potom ju fyzicky napadol tak, že ju oprel o skriňu. Chcela telefónom volať Políciu, avšak obžalovaný jej mobilný telefón vyrazil z ruky a baterku hodil o zem. Potom ju obžalovaný hodil na gauč a čo sa dialo potom, to si už nepamätá. Potom obžalovanému povedala, že zakričí na taxikára, na čo obžalovaný telefónom volal niekomu a povedal, že taxikárovi podpáli auto. Následne potom rukami odtrhla sieťku na okne a cez okienko z izby odišla preč, pričom obžalovaný jej držal nohy, taxikár ju chytil za ruky a cez okno ju vytiahol von z izby. Uviedla, že celý konflikt trval asi 28 minút, zranenia nemala žiadne. Potom odišla na Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v N., tam povedala, čo sa stalo a potom odišla vec nahlásiť na Políciu. Potom policajti išli s ňou na miesto samé, pričom obžalovaný už doma nebol. Na záver uviedla, že o tomto hovorila svojej matke S. I..

Svedok I. Z. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že k trestnej činnosti obžalovaného sa nevie vyjadriť. Uviedol, že dňa 12. marca 2010 poškodenú do obce P. odviezol svojím taxíkom k ich domu. Svedok uviedol, že už predtým poškodenú vozil taxíkom. Poškodená po príchode k domu v obci P. povedala, že za 5 minút sa vráti, keď však po 5 minútach nechodila, išiel k predmetnému domu a videl, že poškodená je von z okna pivnice do pol pása, keď ho obžalovaný zbadal, tak od poškodenej odstúpil a poškodená cez okno vyšla von z predmetnej pivnice. Svedok uviedol, že toto videl od bráničky pri ktorej stál, poškodená volala o pomoc. Poprel, že by poškodenej pomáhal dostať sa z predmetnej pivnice von cez okno. Uviedol, že poškodená bola v predmetnom dome až do doby, keď ju videl v okne pivnice cca 15 minút. Potom poškodená nastúpila do auta, bola vystrašená, pýtal sa jej, čo sa stalo, načo poškodená nereagovala. Neskôr mu povedala, že ju obžalovaný chcel zabiť, následne poškodenú odviezol na Políciu. Na záver svojej výpovede uviedol, že na poškodenej nevidel

žiadne zranenia, bola rozgajdaná. Uviedol, že podľa jeho názoru, v predmetnom rodinnom dome muselo dôjsť medzi obžalovaným a poškodenou ku konfliktu. Svedok nevedel vysvetliť rozpory, ktoré uvádzal vo svojej výpovedi z prípravného konania, kde uvádzal, že mu poškodená hovorila, že ju obžalovaný napadol nožom.

Svedok C. V. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že k trestnej činnosti obžalovaného sa nevie vyjadriť. Uviedol, že s kolegom W. Z. boli vyslaní do obce P. spolu s oznamovateľkou, ktorá uviedla, že bola napadnutá jej manželom. Po príchode na miesto samé obžalovaný sa tu už nenachádzal. V izbe našli na zemi mobilný telefón, ktorý si poškodená zobrala. Uviedol, že predmetná izba bola zariadená starým nábytkom, poškodená im ukázala, ktorým oknom z izby ušla, pričom poškodená hovorila, že jej v úteku cez okno pomáhal taxikár, pričom meno taxikára neuviedla. Ďalej svedok uviedol, že poškodená uviedla, že obžalovaný ju v predmetnej izbe zamkol po tom, čo mu odmietla dať peniaze. Na záver svojej výpovede uviedol, že na poškodenej nevidel zranenia. Svedok vo svojej výpovedi sa vyjadril k rozmerom okna a k priestorom predmetnej izby.

Svedok W. Z. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že vzhľadom na odstup času sa na skutočnosti, ktoré sa mali odohrať medzi obžalovaným a poškodenou nepamätá. Uviedol, že si pamätá len toľko, že tam bol s kolegom C. V..

Svedkyňa S. I. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že nebola prítomná pri konfliktoch, ktoré sú obžalovanému kladené za vinu. Uviedla, že o konfliktoch jej hovorila dcéra - poškodená O. T.. Svedkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že dcéra jej hovorila, že obžalovaný sa jej mal na autobusovej stanici vyhrážať kvôli peniazom na výživu maloletej dcéry. Svedkyňa uviedla, že nevie, ako sa obžalovaný dozvedel, že v predmetný deň jej dcéra príde z Bratislavy. Ďalej svedkyňa uviedla, že dcéra jej popísala situáciu, ktorá sa odohrala dňa 12. marca 2010. Na záver svojej výpovede svedkyňa uviedla, že konflikty medzi jej dcérou a obžalovaným vznikali ohľadne ich maloletej dcéry.

Svedkyňa S. J. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že k trestnej činnosti obžalovaného sa nevie vyjadriť. Uviedla, že dňa 12. marca 2010 nebola doma v obci P. a len počula, že tam bola Polícia. Nebola priamym svedkom toho, čo sa odohralo medzi poškodenou a obžalovaným. Na záver svojej výpovede uviedla, že Polícia často zakračovala v predmetnom rodinnom dome.

Svedkyňa K. D. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že k trestnej činnosti sa nevie vyjadriť. Uviedla, že obžalovaného nikdy nezamestnávala, obžalovaný z toho dôvodu ani v predmetný deň nemohol byť u nich vo firme.

V spise na č.l. 1-2 sa nachádza trestné oznámenie poškodenej zo dňa 13. marca 2010, úradný záznam na č.l. 34, z ktorého vyplýva, že dňa 12. marca 2010 sa svedkovia C. V. a W. Z. s poškodenou presunuli do obce P., poškodená im uviedla, že jej obžalovaný nechce dať maloletú dcéru, v zázname sa nič nenachádza o tom, že malo dôjsť ku konfliktu medzi obžalovaným a poškodenou, lekárska správa, fotodokumentácia o zranení. Zo spisu Okresného súdu v Prievidzi, sp. zn. 17C 23/2010 vyplýva, že obžalovaný podal dňa 08. februára 2010 návrh na rozvod manželstva, z rozsudku zo dňa 21. marca 2011 vyplýva, že manželstvo obžalovaného a poškodenej bolo rozvedené a maloleté dieťa bolo zverené do výchovy a opatery obžalovaného.

Súd po zhodnotení dôkazov tak jednotlivo, ako i súhrne, dospel súd k záveru, že pokiaľ sa týka skutku pod bodom 1) obžaloby, že v danom prípade nebolo preukázané, že sa stal skutok, pretože v danom prípade sa jedná len o tvrdenie proti tvrdeniu. Prevedeným dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaný sa stretol v nezistenom období koncom mesiaca február 2010 na autobusovej zastávke s poškodenou. Súd nemal žiadnym priamym, či nepriamym dôkazom preukázané, že by obžalovaný poškodenú nútil, aby mu vydala sumu 200 eur, resp. že by ju nútil vzdať sa ich maloletej dcéry, čím by naplnil znaky zločinu vydierania podľa § 189 ods.1,2 písm. b) Trestného zákona. Súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že je len málo pravdepodobné, že bez vzájomného dohovoru medzi obžalovaným a poškodenou mohlo dôjsť k stretnutiu na autobusovej zástavke, pričom aj zo samotnej výpovede poškodenej vyplýva, že obžalovanému dávala peniaze na výživu maloletej dcéry. Sledujúc zásadu in dubio pro reo, súd preto obžalovaného spod obžaloby v zmysle § 285 písm. a) Trestného poriadku oslobodil, pretože súd nemal či už priamymi, resp. nepriamymi dôkazmi preukázané, že sa stal skutok, ktorý je obžalovanému kladený za vinu. Pokiaľ sa týkalo skutku pod bodom 2) obžaloby,

súd mal preukázané, že dňa 12. marca 2010 bola poškodená s obžalovaným v rodinnom dome a to v izbe v pivničných priestoroch, že medzi obžalovaným a poškodenou došlo ku konfliktu, čo potvrdil svedok I. Z.. Obžalovaný tak, ako v prípravnom konaní, tak i na hlavnom pojednávaní poprel spáchanie trestnej činnosti. Na druhej strane poškodená O. T. tvrdí, že obžalovaný sa trestnej činnosti dopustil. Súd však poukazuje na rozporné tvrdenia poškodenej z prípravného konania a z hlavného pojednávania, keď poškodená ani v prípravnom konaní, ani na hlavnom pojednávaní nevedela odstrániť rozpory vo svojich výpovediach. Ani samotná poškodená nevedela jednoznačne uviesť, či miestnosť, v ktorej bola s obžalovaným túto obžalovaný uzamkol, uviedla, že sa to len domnievala. Samotná poškodená uviedla, že obžalovaný ju fyzicky napadol po vzájomnej hádke, pretože s obžalovaným sa inak jednať nedalo. Tvrdenia poškodenej o tom, že z predmetnej izby jej cez okno pomáhal sa dostať I. Z. sa nezakladajú na pravde, pretože svedok I. Z. tieto tvrdenia jednoznačne vyvrátil. Súd mal preukázané, že medzi obžalovaným a poškodenou došlo ku konfliktu. Súd po zhodnotení dôkazov tak jednotlivo, ako i súhrnne, dospel súd k záveru, že v danom prípade nebolo preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Z prevedeného dokazovania pre súd vyplynulo, že v danom prípade sa nejedná o trestný čin, ale v tomto konkrétnom prípade ide len o priestupok proti občianskemu spolunaživaniu. Vzhľadom k tomu, že od spáchania skutku uplynulo v čase rozhodovania viac ako dva roky, súd nemohol vec postúpiť príslušnému orgánu na rozhodnutie a preto súd obžalovaného v zmysle § 285 písm. b) Trestného poriadku spod obžaloby oslobodil, pretože podľa názoru súdu, nejedná sa o trestný čin, ale len o priestupok.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Trenčíne.